

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.704 van 4 januari 2016
in de zaak A. 217.662/XIV-36.791**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 25 november 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 154.870 van 21 oktober 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 4 december 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals verzoeker zelf aanvoert in zijn enige middel, werd het UNHCR-rapport “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan” van 6 augustus 2013 reeds door de commissaris-generaal gebruikt ter beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming in het kader van

zijn eerdere meervoudige asielaanvraag die met een beslissing van 23 april 2014 niet in overweging werd genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest bovendien op wettige wijze vast dat verzoeker heeft nagelaten om in het kader van zijn tweede asielaanvraag naar het betreffende rapport te verwijzen ter staving van zijn nood aan internationale bescherming. Het betreft dan ook geen “nieuw element” in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen komt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze tot het besluit dat “in acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, [...] er geen redenen voorhanden [zijn] om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM”. Mede gelet op hetgeen reeds hoger werd uiteengezet en op het feit dat in het betreffende UNHCR-rapport, zoals door verzoeker geciteerd, ook wordt genuanceerd dat personen die geassocieerd worden met de regering of de internationale gemeenschap nood kunnen hebben aan bescherming afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, maakt verzoeker geen schending van de artikelen 3 en 13 van het EVRM aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier januari tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams